

ХАРАКТЕРИСТИКА РІВНІВ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ФАХІВЦІВ З ЛОГІСТИКИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті наведено поняття та зміст підготовленості фахівців з логістики до управлінської діяльності; розкрито її структуру, що складається з особистісно-мотиваційного, когнітивно-операційного, комунікативно-діяльнісного компонентів та мотиваційного, комунікативного, когнітивного, діяльнісного критеріїв. Розроблено показники та відповідні рівні готовності фахівців з логістики до управлінської діяльності (високий, достатній, середній, низький).

Ключові слова: управлінська діяльність, підготовленість до управлінської діяльності, компоненти підготовленості, критерії підготовленості, рівні підготовленості.

Постановка проблеми та її актуальність. Високі вимоги сучасної освіти до підготовки майбутніх фахівців з логістики зумовлені існуючим гострим дефіцитом України у фахівцях, які б мали не тільки досвід практичної діяльності, але й фундаментальні знання з логістики.

Вищий навчальний заклад має готувати фахівця, органічно адаптованого до життя у світі різноманітних зв'язків – від контактів із найближчим оточенням до глобальних зв'язків, людину, здатну застосовувати нові знання у практичній діяльності. Важливим завданням вищої школи в підготовці спеціалістів є формування ціннісних орієнтацій, професійних знань, умінь і навичок практичної роботи, які забезпечували б ефективну управлінську діяльність, професійну самоосвіту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сутність підготовленості визначається вченими як інтегральна освіта з рисами широкого спектру її прояву: мобілізаційна підготовленість; підготовленість до праці, діяльності, самоосвіти; педагогічна підготовленість; професійна підготовленість; підготовленість у спорті і т. ін. [1; 6; 7].

Виділення підготовленості на рівні загального як однієї із закономірностей діяльності [4] є віддзеркаленням об'єктивної потреби, адже фіксується не тільки факт її наявності, але й необхідність пізнання її сутності. Аналіз сутності підготовленості на філософському рівні дає підстави підкреслити: кардинальне значення підготовленості в соціальному аспекті полягає в тому, що вона виступає як мета, засіб і результат діяльності. Прояв підготовленості фіксується в широкому спектрі суб'єктних «сил» людини, які характеризуються передусім потребами й здібностями суб'єкта діяльності [5].

Основу професійної підготовленості, за Г. Баллом, становить комплексна здібність до діяльності певного типу. Як зазначає дослідник, така здібність має дві сторони: мотиваційну та інструментальну (ефективні стратегії діяльності, узагальнені способи дій, вільна орієнтація у відповідному предметному полі, гнучке пристосування до способів дій). При цьому головним залишається відповідний специфіці професії особистісний зміст зазначених інструментальних властивостей, їх концентрування навколо мотиваційного ядра [2].

Таким чином, ми розглядаємо професійну підготовленість особистості до професійної діяльності як найважливішу базову умову становлення професіоналізму майбутнього фахівця, майстерності, здатності до продуктивної, творчої діяльності та адаптованості до нових непередбачуваних ситуацій. Своєю чергою, підготовленість майбутніх логістів до управлінської діяльності – як інтегративне утворення особистості, що має системну організацію, складну, багаторівневу структуру й виступає як сукупність, взаємодія та взаємопроникнення особистісно-мотиваційного, когнітивно-операційного, комунікативно-діяльнісного компонентів, ступінь сформованості яких дозволяє майбутнім логістам продуктивно використовувати знання при вирішенні професійних завдань, удосконалювати свій досвід у їх використанні й розширювати його межі.

Викладення основного матеріалу дослідження. Успішність процесу формування підготовленості майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності залежить від своєчасного отримання та аналізу інформації про результати педагогічної роботи, що цілеспрямовано здійснюється у ВНЗ. Їх об'єктивність визначається як рівнем психолого-педагогічної обґрунтованості критеріїв і показників оцінювання, так і адекватністю застосованих діагностувальних засобів. Тому процес розробки критеріїв, показників, визначення рівнів

підготовленості майбутніх логістів до управлінської діяльності потребує розв'язання таких завдань:

- 1) обґрунтування змісту критеріїв і показників підготовленості майбутніх логістів до управлінської діяльності;
- 2) діагностування їх сформованості у майбутніх логістів у навчально-виховному процесі ВНЗ;
- 3) виявлення компонентів та рівнів підготовленості майбутніх логістів до управлінської діяльності.

У структурі підготовленості майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності ми виокремили такі компоненти: особистісно-мотиваційний, когнітивно-операційний, комунікативно-діяльнісний. Для оцінювання досліджуваного феномену в межах кожного компонента підготовленості було з'ясовано основні критерії та їх показники.

Кожен критерій спрямований на оцінювання окремого компонента, що має відповідні показники. Отже, говорити про підготовленість майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності можна за умови виявлення кожного критерію.

Особистісно-мотиваційний компонент підготовленості майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності – це сукупність ціннісних орієнтацій, мотивів, адекватних цілям і завданням управління; сформованість важливих для управління особистісних якостей. Цей компонент ми визначаємо за критеріями самовизначеності та професійної спрямованості.

Особистісний компонент управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики розглядаємо як сукупність особистісних і професійно важливих якостей, які впливають на результативність здійснення ними управлінської діяльності. Його показником є індивідуальний стиль управління, тобто характерна манера поведінки особистості, яка переважає в її управлінській діяльності. За домінуючим його проявом розрізняють ставлення до виконання завдань та ставлення до людей:

– ставлення до виконання завдань, характеризується, насамперед, прагненням досягти поставлених цілей, своєчасно прийняти правильні рішення, мобілізуючи при цьому як свій управлінський потенціал, так і потенціал підлеглих співробітників. Цьому сприяють такі особистісні та професійні якості, як відповідальність, авторитетність, лідерство, єдність слова та діла тощо;

– ставлення до людей – це прагнення за будь-яких обставин орієнтуватися на інтереси співробітників, для того щоб підтримувати з ними добрі стосунки, піклуватися про те, щоб вони могли реалізуватися у вирішенні поставлених перед ними завдань тощо. Цю позицію особистості характеризують такі її особистісні та професійні якості, як демократизм, гуманізм, авторитет серед підлеглих, комунікабельність, вміння працювати з людьми тощо.

За результатами дослідження Дж. Равена [8], компетентність може проявлятися тільки за умови глибокої особистісної зацікавленості людини в певному виді діяльності. Така позиція автора підсилює роль мотиваційного чинника в структурі компетентності. Разом з тим, слід підкреслити, що сьогодні в літературі є велика кількість визначень поняття мотивації, які розкривають його зміст з різних боків і здебільшого зводяться до того, що це сукупність рушійних сил, які спонукають особистість до виконання певних дій [9]. Отже, особистісно-мотиваційний компонент є базисом управлінської компетентності майбутніх фахівців-логістів, що спонукає їх до управлінської діяльності, спрямовує на успіх, на ефективне здійснення управлінських функцій.

У процесі професійної підготовки у ВНЗ особистісно-мотиваційний компонент є основою формування управлінської діяльності студентів. Це викликає у майбутніх фахівців інтерес до управлінської діяльності, який сприяє самовдосконаленню, самовихованню, саморозвитку, стимулює до успіху та до засвоєння ними професійно-управлінських знань, умінь, навичок, способів дій тощо. Мотиваційний компонент управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики характеризується такими показниками:

– потреба у досягненні – це прагнення досягти поставленої мети, успіхів у діяльності (особистості, які мають потребу у досягненні, 1) завжди готові до виконання будь-якої діяльності, яка містить у собі елементи виклику, що вимагають наполегливості в досягненні мети; 2) постійно та з ентузіазмом вирішують завдання, але при цьому не задовольняються отриманим результатом; 3) охоче приймають рішення та готові до відповідальності за їх наслідки; 4) характеризуються високою активністю та рішучістю, що сприяє результативності діяльності, яку вони виконують тощо);

– потреба в уникненні невдач – це намагання уникнути невдачі у процесі здійснення будь-

якої діяльності. З огляду на це, особистість проявляє невпевненість у своїх діях, страх невдачі призводить до зниження її активності, що негативно позначається на вирішенні будь-яких завдань тощо;

– готовність до ризику, що розглядається нами як дія навмання, зі сподіванням на щасливий результат або як дія, що здійснюється в умовах невизначеності. Так, дія навмання є ознакою ризикованої поведінки особистості, в якій, з одного боку, простежується активність суб'єкта, але з іншого боку, ця активність менш за все детермінована його пізнавальними можливостями [10]. Така готовність до ризику свідчить про необдуманість вчинків та притаманна особам, які мають потребу в уникненні невдач. Слід підкреслити, що сьогодні готовність до ризику є важливим проявом компетентності суб'єкта діяльності. У зв'язку з цим, ризиковану його поведінку пов'язують із прагненням мобілізувати пізнавальні зусилля всіма доступними розумовими засобами. Обдуманість ризику як готовність у пізнавальній стратегії йти на малоімовірний шанс при високій «ціні» можливої удачі й готовність відповідати за можливі негативні наслідки у разі невдачі притаманна особистостям з мотивацією досягнення та потенціалом розвитку самосвідомості особистості [10].

Когнітивно-операційний компонент – це сукупність знань, умінь і навичок, необхідних для практичного розв'язання завдань управління. Цей компонент підготовленості майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності ми визначаємо за змістовно-процесуальним критерієм, який, з одного боку, являє собою систему особистісно-засвоєних студентом знань з теорії самоосвіти, самовиховання й саморозвитку, а з іншого – відображає наявний рівень професійно-фахових знань, що становлять зміст професійного самовдосконалення молодого спеціаліста. Це вміння й навички використовувати професійно-профільовані знання й практичні навички в галузі менеджменту, економіки, логістики для оцінювання логістичних систем різних ієрархічних рівнів, здатність використовувати професійно-профільовані знання, уміння й навички для аналізування, оцінювання й проектування логістичних процесів та систем, впроваджувати в управлінську практику сучасні технології, програми дослідно-експериментальної роботи, інноваційні проекти.

Даний компонент передбачає оцінювання ефективності та якості засвоєних студентами певних знань:

✓ спеціалізованих концептуальних знань, здобутих у процесі навчання та/або професійної діяльності на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема, в контексті дослідницької роботи;

✓ базових уявлень з основ організування та проектування логістичних систем різних інтеграційних рівнів;

✓ володіння методами спостереження, опису, ідентифікації, класифікації об'єктів логістичних рішень;

✓ сучасних підходів, методичних інструментів оцінювання та оптимізації ефективності функціонування логістичних систем;

✓ сучасних уявлень про перспективи розвитку логістичного менеджменту в умовах глобалізації, інформатизації, інтеграції та екологізації;

✓ базових уявлень про характер, властивості, параметри ланцюгів створення вартості та логістичних мереж.

Крім того, даний компонент визначає оцінку підготовленості: загально-професійних умінь (аналітичні, діагностичні, конструктивні, організаторські, комунікативні, прогностичні, рефлексивні), а також загально-навчальні уміння студентів (уміння ставити цілі, планувати та виконувати діяльність, уміння самооцінки та самоконтролю та ін.).

Показниками змістовно-процесуального критерію є:

– глибина та повнота обсягу знань, відображення науковості через усвідомленість, системність, узагальненість знань;

– вміння використовувати науково-методичні, інформаційно-освітні ресурси у професійній діяльності.

Комунікативно-діяльнісний компонент підготовленості майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності визначаємо за критерієм самовираження, здатності до комунікації (зокрема, до міжкультурної комунікації) та активної взаємодії. Термін «комунікація» тлумачать як обмін інформацією між людьми, як смисловий аспект соціальної взаємодії, складову спілкування.

Студенти набувають уміння вільно висловлювати свої думки в усній і письмовій формі, послуговуючись необхідними мовними засобами, які відповідають меті, змісту мовлення й умовам

спілкування, що сприяє розвитку мислення, його образності, емоційності висловлювань, осмисленню значення мови як знаряддя спілкування й розуміння довколишнього світу. Комунікативний підхід до побудови навчального процесу передбачає активізацію власної навчально-пізнавальної діяльності студентів. Важливо, щоб у результаті навчання у них відбулися зміни, які визначаються не тільки набутим життєвим досвідом, засвоєними знаннями у процесі навчання, але й характером його діяльності, ставленням до неї, рівнем пізнавальних інтересів, готовністю до самоосвіти й самовиховання.

Доцільно, щоб студенти не тільки засвоювали необхідний обсяг теоретичних знань, практичних умінь і навичок, але й розвивали мовленнєво-мисленнєві здібності. Мова тісно пов'язана з мисленням. Навчити гарно висловлюватися не можна, якщо відсутня культура мислення, якщо студент не знайомий з різними видами мисленневих операцій, наприклад, такими, як мислення за аналогією, індуктивне й дедуктивне, критичне й аналітичне мислення.

Таким чином, у результаті проведеного аналізу наукових робіт і узагальнення емпіричних даних з урахуванням основних компонентів професійної діяльності фахівців з логістики та положень критеріального підходу [3], виділено такі основні критерії підготовленості фахівців з логістики до управлінської діяльності: мотиваційний, комунікативний, когнітивний, діяльнісний.

Кожному критерію відповідають такі операціоналізовані показники та їхні ознаки:

➤ мотиваційний критерій – прагнення успіху, схильність до морально-етичних цінностей, мотивація до навчання; лідерство;

➤ комунікативний критерій – робота в команді, міжособистісні вміння; уміння чітко, зрозуміло й переконливо висловлювати свої думки та почуття за допомогою вербальних і невербальних засобів спілкування, здатність спілкуватися з клієнтами, колегами, представниками взаємодіючих організацій;

➤ когнітивний критерій – здатність до навчання; базові комп'ютерні вміння, дослідницькі уміння, базові загальні знання, ґрунтовні базові професійні знання, здатність продукувати нові ідеї;

➤ діяльнісний критерій – уміння застосовувати професійні знання, здатність до застосування знань на практиці, здатність до організації, планування та розв'язання проблем, прийняття рішень, розроблення та управління логістичними проектами.

Отже, визначені нами інваріантні компоненти підготовленості майбутніх фахівців з логістики до управлінської діяльності (особистісно-мотиваційний, когнітивно-операційний, комунікативно-діяльнісний) та критерії (мотиваційний, комунікативний, когнітивний, діяльнісний) тісно взаємопов'язані; їхній цілісний характер забезпечить ефективний перебіг її формування в процесі професійної підготовки у ВНЗ. Відповідно до інваріантної структури управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики, ми виокремлюємо чотири рівні її сформованості, а саме: високий, достатній, середній, низький.

Високий рівень сформованості управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики характеризується стійким їх прагненням до успіху, котрий сприяє успішному здійсненню управлінської діяльності, результативність якої розглядається як засіб саморозвитку, самопізнання, самовдосконалення. Студенти мають глибокі, міцні, всебічні та системні науково-теоретичні та науково-практичні знання про управління у сфері логістики. Цілеспрямовано займаються самоосвітою, самовихованням, що сприяє їхній мобільності та конкурентоспроможності на ринку праці. Проявляють готовність здійснювати діяльність будь-якої складності. Виконання ними управлінських завдань має творчий і продуктивний характер. Вміють приймати ефективні рішення й готові нести відповідальність за їх наслідки. У своїх діях ініціативні, рішучі й самостійні. Мають тверді переконання, однак готові прийняти обґрунтовані ідеї та пропозиції інших, якщо вони є раціональними та заслуговують на увагу. Проявляють здатність до обдуманого ризику, який супроводжується високою активністю, впевненістю та рішучістю особистості. Такі студенти характеризуються високим рівнем сформованості індивідуального стилю управління. Ставлення до виконання завдань та до людей перебувають на однаково високому рівні. Це свідчить про їхню здатність варіювати стилями управління залежно від обставин. Яскраво розвинені особистісні та професійно важливі якості, серед яких чільне місце займають лідерство, відповідальність, авторитетність, вміння працювати з людьми тощо.

Достатній рівень сформованості управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики характеризується помірно вираженим прагненням до успіху, саморозвитку та самовдосконалення. Вони усвідомлюють значущість управлінської діяльності, чітко визначають її мету, проте не завжди знають шляхи її реалізації. Особистості відповідного рівня достатньо

активні, впевнені й ініціативні. Здатність до ризику детермінована пізнавальними можливостями. Студенти мають достатні знання у сфері управління. Усвідомлено прагнуть опанувати нову інформацію, якщо впевнені в її корисності та необхідності для здійснення управлінської діяльності. Займаються самоосвітою, самовихованням для досягнення бажаного результату. Зазвичай, готові до виконання нових завдань, розуміють їх суть, проте за необхідності застосувати творчий, продуктивний підхід у їх вирішенні заручаються підтримкою інших. Вони вміють приймати управлінські рішення, хоча ці рішення не завжди є досконалими. Їх переконання мають мінливий характер, тому вони часто займають помірковану позицію, яка б була прийнятною для всіх. Студентам з достатнім рівнем сформованості управлінської компетентності притаманний такий індивідуальний стиль управління, за якого ставлення до роботи та до людей є збалансованими. У складних ситуаціях вагаються з вибором, на який мають орієнтуватись: на виконання завдань чи на людей. Професійно важливі якості мають системний, однак недостатньо яскравий прояв. Простежується потяг до лідерства, високо розвинуті комунікативні здібності, вміння працювати з людьми тощо.

Середній рівень сформованості управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики характеризується формальним прагненням до успіху, який, як правило, пов'язаний із зовнішньою стороною діяльності, що позитивно оцінюється іншими. Зайва самовпевненість гальмує процес їх саморозвитку, самовдосконалення. Готовність до ризику супроводжується діями навмання, у процесі здійснення яких особистість сподівається на ефективний результат. Студенти мають недостатні знання про управління. Свідомо опановують теоретичні знання, якщо розуміють сферу їх застосування. Здатність до самоосвіти й самовиховання можливі, якщо вони здійснюються під впливом сторонньої допомоги. Готові до виконання типових, репродуктивних завдань. Зволікають у прийнятті управлінських рішень, тому часто заручаються підтримкою інших. Цінують добре продумані й обгрунтовані рішення. За необхідності швидко діяти виявляють нерішучість, тому активністю не вирізняються. Студенти відповідного рівня сформованості управлінської компетентності поділяються на два типи: 1) одні з них непохитні в своїх переконаннях, що часто призводить до непорозуміння з оточуючими, 2) інші ж, навпаки, поступаються своїми інтересами за будь-яких обставин. Тому жодна їх позиція не є ефективною при здійсненні управлінських функцій, прийнятті рішень. Відповідно до цього, за домінуючим проявом індивідуального стилю управління у студентів сформований один з його показників: 1) ставлення до виконання завдань або 2) ставлення до людей. Так, студентам зі ставленням до виконання завдань, характерні владно-розпорядчі якості, вони прагнуть досягти поставлених цілей за будь-яких обставин. Студентам зі ставленням до людей притаманне незадовільне виконання завдань, проте властиві такі якості, як комунікабельність, гуманізм, демократизм.

Низький рівень сформованості управлінської компетентності майбутніх фахівців з логістики характеризується чітко вираженою потребою в уникненні невдач, відсутнім або непомітним прагненням до успіху. Не усвідомлюють значущість управлінської діяльності взагалі й особливостей здійснення її в логістичній сфері зокрема. Зазвичай, готовність до ризику помітно виражена, що призводить до необдуманих вчинків, які не приносять їм задоволення. Науково-теоретичні та науково-практичні знання про управління в них поверхові й безсистемні. Нову інформацію сприймають неохоче, а досить часто байдуже. Не здатні до самоосвіти, самовиховання, що пояснюється відсутністю бажання не тільки навчатись сьогодні, а й працювати в майбутньому. У виконанні завдань управлінського спрямування виявляють невпевненість у своїх діях, боязнь невдачі гальмує їхню активність, що супроводжується безініціативністю, байдужістю, безвідповідальністю. Не вміють приймати управлінські рішення й уникають своєї участі у них. Ставлення до завдань та до людей на низькому рівні. Такі студенти уникають виконання будь-яких завдань і відносин з іншими. Особистісні та професійні якості, такі як лідерство, комунікабельність, впевненість, відповідальність не виявлені.

Висновки. Суспільство XXI століття потребує фахівця логістики, який володіє системою професійних знань і умінь, прагне самоосвіти, підвищує свій кваліфікаційний рівень, знайомий з новітніми досягненнями сучасної логістики. Вивчення підготовленості фахівців з логістики до управлінської діяльності дало нам змогу наповнити конкретним змістом кожен з компонентів, критеріїв, показників та рівнів вказаної підготовленості, які, у гармонійному поєднанні, є необхідними для повноцінного становлення майбутніх фахівців логістики, підготовлених до управлінської діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Байкалова Л. В. Подготовка учителя физической культуры к формированию здорового образа жизни школьников средствами подвижных и спортивных игр : дисс. ... канд. пед. наук : 13.00.08 / Л. В. Байкалова. – Барнаул, 2004. – 190 с.
2. Балл Г. О. Про психологічні засади формування готовності до професійної праці / Г. О. Балл // Психолого-педагогічні проблеми професійної освіти. – К., 1994. – С. 98–100
3. Блощинський І. Г. Обґрунтування критеріїв і показників ефективності процесу формування адекватної самооцінки курсантів у навчальному процесі ВВЗО / І. Г. Блощинський // Наукові записки. – Вінниця : ВАТ «Віноблдрукарня», 2001. – Вип. 4. – С. 74 – 76
4. Данилко М. П. Формування готовності до професійної діяльності майбутніх вчителів фізичної культури : автореф. дис. ... канд. наук із фізичного виховання та спорту : 24.00.02 / М. П. Данилко. – Луцьк, 2000. – 19 с.
5. Євтух М. Б. Сучасні тенденції професійної підготовки вчителя / М. Б. Євтух // Психолого-педагогічні основи гуманізації навчально-виховного процесу в школі та вузі : зб. наук. пр. – Рівне : Волинські обереги, 2002. – Вип. 3. – С. 170–175.
6. Карпюк Р. П. Загальний стан підготовленості майбутніх учителів фізичної культури до професійної діяльності / Р. П. Карпюк // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : зб. наук. пр. – Харків, 2003. – Вип. 13. – С. 33–41.
7. Коваленко Ю. О. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання дітей дошкільного віку у вищих навчальних закладах : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Ю. О. Коваленко. – Запоріжжя, 2008. – 21 с.]
8. Равен Дж. Компетентность в современном обществе: выявление, развитие и реализация / Дж. Равен; [пер. с англ. В. И. Белопольского]. – М. : »Когито-Центр», 2002. – 396 с.
9. Сладкевич В. П. Мотивационный менеджмент: курс лекций / Сладкевич В. П. – К. : МАУП, 2001. – 168 с.
10. Чаплигін А. С. Ризик та мислення індивіда в умовах внутрішньоособистісного конфлікту / А. С. Чаплигін // Соціальна психологія. – 2004. – № 6 (8). – С. 132–136.

T. B. Garmash

ХАРАКТЕРИСТИКА УРОВНЯ ПОДГОТОВЛЕННОСТИ СПЕЦИАЛИСТОВ ПО ЛОГИСТИКЕ К УПРАВЛЕНЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Резюме. В статье представлены понятия и содержание подготовленности специалистов по логистике в управленческой деятельности; раскрыта его структура, состоящая из следующих компонентов: личностно-мотивационного, когнитивно-операционного, коммуникативно-деятельностного, – и критериев: мотивационного, коммуникативного, когнитивного, деятельностного; разработаны показатели и соответствующие уровни готовности специалистов логистики в управленческой деятельности (высокий, достаточный, средний, низкий).

Ключевые слова: управленческая деятельность, подготовленность к управленческой деятельности, компоненты подготовленности, критерии подготовленности, уровни подготовленности.

T. Garmash

DESCRIPTION OF EXPERTS OF LOGISTICS ACTIVITIES TO MANAGEMENT

Summary. The paper presents the concept and content of training of specialists for logistics management activities; disclosed its structure, which consists of the following components: personal and motivational, cognitive-operational, communicative-activity and criteria: motivation, communication, cognitive, activity; Indexes and appropriate levels of readiness logistics professionals to administrative activity (high, sufficient, medium, low).

Keywords: administrative activity, preparedness for management of components preparedness, preparedness criteria, levels of preparedness.